

פרשת בהעלותך

ויאמרו האנשים ההמה אליו (ט, ז)

ויאמרו האנשים ההמה אליו

ובילקוט מגיד שהיו בני אדם כשרים צדיקים וחרדים על המצוות, רבי אומר אינו צריך הרי הוא אומר ויאמרו האנשים ההמה שאין צ"ל ההמה ע"כ. ולכאורה אין מובן מה ר"ל רבי מהא דכתיב ההמה, וצ"ב. ונראה דרבי ס"ל כר"ע (סוכה כה, א) דאנשים אלו מישאל ואלצפן היו שנטמאו לנדב ואביהוא במצות משה וכדכתיב (ויקרא י, ד) ויקרא משה וגו' ולכן באו בטענה דוקא כלפי משה כדכתיב ויאמרו וגו' אליו דהוא זה שציום להטמאות, ומעתה הנה ת"ק יליף דאנשים צדיקים היו מדכתיב האנשים שזהו לשון חשיבות, וע"ז פליג רבי דל"צ לכך דהא כתיב ההמה והיינו מישאל ואלצפן וא"צ הכתוב להודיע צדקתם שכבר נודעת היא.

והנה הקשה הריטב"א (סוכה כה, ב) מה נתרעמו וכי לא ידעו דטמא מת אסור בקדשים עד שהוצרך משה לשאול את פי ה', ע"ש מש"כ. אכן הא דהתרעמו למשה דוקא א"ש למש"נ דמשה הוא שציוה אותם לכך, והא דהוצרך לשאול נראה הביאור, דמשה הלא ידע דמה שציוה להם היה ע"פ ה' רק שנסתפק אם זוהי הוראת שעה מיוחדת וא"כ אפשר שיוכלו לעשות הפסח, וזהו שאמר עמדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם, כלומר לכם בהוראת שעה והקב"ה השיבו דבר אל בני"י וגו' דאי"ז הוראת שעה אלא נוהג לדורות.

מקור: נתיב רפאל